

Maija Hynninen: *soaring* (2011)

Alkuitu teokseeni *soaring* huilulle ja harmonikalle oli äkillinen tuulenpyörre. Erilaisin nopeuksin puhaltava tuuli havisuttaa puitten lehtiä ja nostaa mukaansa rapisevaa hiekkaa. Kohdatessaan vuoren seinämän voimakas tuuli alkaa nousta ylöspäin luoden nosteen, jonka varassa linnut ja jopa pienemmät lentokoneet voivat liittää ilman, että muuta energiaa tarvitaan.

Teoksen alkupuolen oikukas tuuli luo nosteen, jonka varassa teoksen loppupuoli voi liittää (*soaring* – liittää, kohota korkealle) yhä vähenevin ponnisteluin kohti korkeuksia.

Teos on omistettu teoksen tilanneelle Andrea Carola Kieferille.

* * *

When I was gathering material for *soaring* for flute and accordion my first idea was a gust of wind: how it blows in different speeds and rattles the leaves and picks up grains of sand while it blows. A mountain ridge or cliff can deflect the wind upwards. If the wind is strong enough it can provide enough force for birds and even small airplanes to keep them floating in air with no extra force needed.

The capricious wind in the first part of the piece creates a lift on which the second part is soaring (to soar – to glide). The use of energy is slowly reducing towards the end of the piece.

Commissioned by and dedicated to Andrea Carola Kiefer.